

بررسی منورهای آزاد شده از دو نوع ماده دنتین باندینگ سخت شده با دستگاههای LED و QTH

دکتر حمید کرمانشاه^۱- دکتر معصومه حسنی طباطبایی^۲- دکتر حسن سرشتی^۳- دکتر مهدی آزادی^۴

۱- عضو مرکز تحقیقات دندانپزشکی و استادیار گروه آموزشی ترمیمی و مواد دندانی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران

۲- دانشیار گروه آموزشی ترمیمی و مواد دندانی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران

۳- استادیار گروه آموزشی شیمی تجزیه دانشکده علوم دانشگاه تهران

۴- دندانپزشک

چکیده

زمینه و هدف: پلیمریزاسیون مواد ترمیمی با بیس رزینی تحت شرایط کلینیکی کامل نیست و باعث آزاد شدن منورهای واکنش نکرده، می‌شود، این امر از نظر یکپارچگی ماده و سازگاری حیاتی بسیار مهم می‌باشد. هدف از این مطالعه بررسی اثر نوع دنتین باندینگ، نوع دستگاه کیور کننده و فاصله نوک دستگاه تا ماده بر میزان آزاد شدن منور می‌باشد.

روش بررسی: در این مطالعه تجربی بر روی سطوح صاف و سالم چهل دندان خارج شده، حفراتی با طول و عرض یکسان و عمقهای متفاوت تراش داده شد. از باندینگ‌های Clearfil SE Bond و Scotch Bond Multi Purpose طبق دستور کارخانه در حفرات زده شد و به وسیله دستگاه QTH و LED کیور شدند. دندانها درون لوله آزمایش حاوی دو سی سی متابولیک به مدت ۲۴ ساعت درون انکوباتور ۳۷ درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند. سپس محلولهای حاوی منورهای آزاد شده به وسیله دستگاه کروماتوگرافی گاز (GC) برای بررسی میزان منورهای Bis-EMA, UDMA, TEG DMA, Bis-GMA و HEMA مورد مطالعه قرار گرفت. تجزیه و تحلیل آماری نتایج به وسیله Independent T, 3-way ANOVA انجام شد.

یافته‌ها: نوع باندینگ در میزان رهاسازی منور تأثیر معنی‌دار داشت و ماده Scotch Bond منور بیشتری نسبت به Clearfil SE آزاد کرد ($p=0.001$). نوع دستگاه لایت کیور در میزان آزادسازی تأثیر قابل ملاحظه‌ای نداشت ولی حفراتی که با عمق چهار میلی‌متر تراش داده شده بودند نسبت به حفرات دو میلی‌متری در ماده اسکاچ باند، منور بیشتری آزاد کرد ($p=0.018$). از بین پنج منور تزریق شده به دستگاه، تنها منور HEMA شناسایی و تعیین مقدار شد.

نتیجه‌گیری: مطالعه ماده باندینگ Scotch Bond (نسل ۵- توتال اچ) منور بیشتری نسبت به باندینگ Clearfil SE (سلف اچ نسل ۶) آزاد کرد. فاصله بیشتر ماده اسکاچ باند با نوک دستگاه پخت کننده باعث آزادسازی بیشتر منور شد.

کلید واژه‌ها: باندینگ - منور - کروماتوگرافی - پلیمریزاسیون.

پذیرش مقاله: ۱۳۸۹/۴/۲۸

اصلاح نهایی: ۱۳۸۹/۳/۲۵

وصول مقاله: ۱۳۸۸/۸/۹

نویسنده مسؤول: دکتر معصومه حسنی طباطبایی، گروه آموزشی ترمیمی و مواد دندانی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران
e.mail: hasanita@sina.tums.ac.ir

مقدمه

در سیستم باندینگ چند عامل بسیار مهم وجود دارد که کیفیت چسبندگی ترمیم به مینا و عاج می‌تواند تحت تأثیر این عوامل قرار گیرد. ساختمان شیمیائی ماده باندینگ، فرم و اندازه حفره، قدرت و نوع دستگاه کیور کننده و فاصله منبع تابش نور از سطح آغشته شده به باندینگ همگی عواملی هستند که در کیفیت نهائی ترمیم مؤثرند. (۶-۳)، استفاده از

درخواست برای پرکردنگهای همنگ دندان هر روز بیشتر می‌شود. کیفیت پرکردنگهای همنگ مقدار زیادی بستگی به سیستم باندینگی دارد که در پرکردنگهای کامپوزیت رزین استفاده می‌شود. بر طبق گزارش‌ها ریزنیت و عدم تطابق مارجینالی یکی از مهمترین علل شکست ترمیمهای کامپوزیتی می‌باشد. (۲)